

תאריך : 21.7.09
בתשובה נא לציין : 14060

בדואר רשום עם אישור מסירה +
בפקס

לכבוד
גב' ליאת מלמד
ראש ענף
לשכת מינהל האוכלוסין
משרד הפנים
ואדי ג'וז 49
ירושלים

א.ג.נ.,

הנדון : **בקשה לקבלת אשרת תושב ארעי (מסוג א/5)**
בקשת אחמ"ש 361/96
ע"ש מר מנסור, ת.ז.
עבור אשתו, גב' מנצור, ת.ז.
מכתב מאת בית ספר חליל סכאכני מיום 27.2.2008
מכתבנו 14060 מיום 19.4.2009, 17.5.2009, 14.6.2009 ו-14.7.2009

1. הגב' מנצור, תושבת הגדה במקור, הנה אלמנתו של מר מנסור, תושב ישראל, שנפטר בפתאומיות ביום 15.12.2007 ואמן של ארבע ילדות תושבות קבע במדינת ישראל. מאז שנפטר בעלה, גב' מנצור מגדלת את ילדותיה בגפה. הילדות חיות בירושלים מיום לידתן, וכלל זיקותיהן נתונות אליה.
2. בעקבות התאלמנותה של גב' מנצור, וחוסר הודאות בנוגע להמשך הבקשה לאיחוד משפחות שבמסגרתה גב' מנצור מקבלת היתרי שהייה בישראל, נשלחה פנייה ללשכתכם ביום 27.2.08, באמצעות בית הספר בו לומדות הבנות.
3. בתגובה לפנייתו של בית הספר, מסרתם, במכתב מיום 6.3.08, כי עניינה של גב' מנצור יועבר לוועדה הבינמשרדית הדנה בעניינים הומניטאריים וחריגים, וכי עד להחלטת הוועדה, תקבל גב' מנצור היתרי שהייה בישראל.
4. בטרם הוכרע עניינה של גב' מנצור, נמסר לנו, בדצמבר 2008, כי בחודש יוני 2008 הוחלט להעביר את הבקשה להכרעה בוועדה ההומניטארית אשר הוקמה לפי תיקון מס' 2 לחוק הוראת השעה.
5. אנו סבורים כי החלטתכם להעביר את עניינה של גב' מנצור לוועדה ההומניטארית הייתה שגויה. לפי חוק הוראת השעה, הוועדה ההומניטארית מיועדת לטפל אך ורק בתיקים של מוזמנים המנועים מלקבל מעמד לפי חוק הוראת השעה. עניינה של גב' מנצור אינו נופל

בקטגוריה זו, ולכן ראוי להחזירו לוועדה הבינמשרדית הדנה בעניינים הומניטאריים וחריגים.

6. המניעה היחידה לקבלת מעמד העומדת בפני גב' מנצור הינה פטירתו של בעלה, אירוע אשר קטע את ההליך המדורג והשאיר אותה חשופה לסכנת גירוש.

7. "נוהל הטיפול בהפסקת הליך להסדרת מעמד לבני זוג של ישראלים", מס' נוהל 5.2.0017 (מעודכן 11.5.2009), קובע כי במקרה אשר בו פקע קשר הנישואין בשל פטירת בן הזוג הישראלי יועבר התיק לדיון **בוועדה הבינמשרדית לעניינים הומניטאריים וחריגים** (בהתקיימות תנאים מוגבלים).

8. לכן, לפי המדיניות הפנימית של לשכתכם, ראוי היה להעביר את עניינה של גב' מנצור לוועדה הבינמשרדית ולא לוועדה ההומניטארית שהוקמה על פי החוק.

9. טרם נוכיח כי התקיימו התנאים הנדרשים להכרעה על ידי הוועדה הבינמשרדית, נטען כי גב' מנצור זכאית לקבל מעמד של תושבת ארעית. למעשה, הגב' מנצור אמורה היתה לקבל מעמד זה **עוד ביום 22.2.02**, לו משרדכם היה פועל במסגרת לוחות הזמנים שהציב לעצמו.

רקע עובדתי

10. בני הזוג מנסור נישאו בספטמבר 1990. בנובמבר 1990 הגיש מר מנסור בקשה לאיחוד משפחות עם בת זוגו, גב' מנצור.

11. אחת לשישה חודשים לערך, גב' מנצור הייתה מבררת בלשכתכם באשר למצב הטיפול בבקשתה, ובכל פעם פקידכם השיבו לה כי עדיין אין תשובה.

12. בשנת 1995 נאמר לבני הזוג כי חסרים מסמכים בבקשתם, וכי הם נדרשים להגיש בקשה חדשה.

13. ביום 28.3.1996 הגישו בני הזוג בקשה חדשה לאיחוד משפחות (בקשה מס' 361/96). גם לאחר הגשת הבקשה ביררו מרשיי אחת למספר חודשים באשר למצב הטיפול בבקשה.

14. רק ביום 22.11.99, לאחר המתנה של **שלוש שנים ושמונה חדשים** אושרה לבסוף הבקשה. ההפנייה למת"ק מצ"ב ומסומן **א**.

15. ביום 5.12.99 הונפק לגב' מנצור היתר שהייה ראשון עד ליום 4.12.00. היתר מת"ק מצ"ב ומסומן **ב**.

16. ביום 12.9.00 פנה המוקד להגנת הפרט בשם גב' מנצור בבקשה להיתר שהייה שני, על פי הנהלים.

17. ביום 2.10.00 נשלחה מלשכתכם דרישה להגשת בקשה רשמית ולהמצאת מסמכים נוספים. ביום 12.10.00 הוגשו המסמכים הדרושים.

18. ביום 16.11.00 נשלח מלשכתכם מכתב אישור לבקשה, וביום 31.12.00 קיבלה גב' מנצור הפנייה למת"ק נוספת עד לתאריך 22.2.02. הפנייה למת"ק מצ"ב ומסומנת **ג**. נציין, כי לא

- בכדי נקבע תוקפה של ההפנייה למת"ק עד ליום 22.2.02. במועד זה אמורים היו לחלוף 27 החודשים בהם אמורים הייתם להסדיר את שהייתה של מרשתי בישראל באמצעות היתרי שהייה, על פי ההליך המדורג. קביעת תאריך זה מעידה על כך כי החל מאותו יום אמורה הייתה מרשתי להחזיק בתעודת זהות ארעית (א/5).
19. לאור האמור, בקשה לשדרוג מעמדה של גב' מנצור למעמד של תושבת ארעית הוכנה למסירה ללשכתכם כבר ביום 17.1.02. לרוע מזלם, לשכתכם לא איפשרה למרשיי להגיש את הבקשה באותו יום, ובני הזוג קיבלו תור על מנת להגיש את הבקשה רק ליום 12.3.02. אולם גם ביום זה לא התאפשרה הגשת הבקשה. כאשר הופיעו מרשיי בלשכתם, לתור שנקבע להם מראש, הופתעו לגלות את דלתות לשכתכם סגורות. נראה כי הסיבה לכך הייתה השביתה בה נקטה לשכתכם באותם ימים. בהמשך, יצאה לשכתכם לחופשת הפסח.
20. כידוע, מאוחר יותר הוקפא הטיפול בבקשות לאיחוד משפחות בלשכתכם, בשל החלטה להקפיא את הטיפול בבקשות לאיחוד משפחות עם תושבי הגדה. מדיניות זו קובעה בהחלטת הממשלה 1813 מיום 12.5.2002.
21. רק ביום 13.8.02 הצליחו בני הזוג מנסור להיכנס ללשכתכם ולהגיש בקשתם לשדרוג. לבקשתם צורפו שני מכתבים של בא כוחם, נושאי תאריכים 17.1.02 ו-14.7.02. המכתבים האמורים מצ"ב, מסומנים 4.
22. יש לציין כי בני הזוג מנסור קיבלו תור נוסף אף לפני 13.8.02, ליום 14.7.02, אך כאשר הופיעו בלשכתכם במועד, לא הרשו להם להיכנס ודרשו מהם לקבוע תור חדש.
23. בימים 15.9.02, 1.12.02, 11.2.03, ו-16.3.03 נשלחו תזכורות לבקשה.
24. ביום 28.4.03, בחלוף **שבעה חדשים ממועד הגשת הבקשה**, ובחלוף מעל **שנה ושלושה חדשים** מהמועד בו ביקשו מרשיי להגיש את הבקשה – אושרה הבקשה. עם זאת, למרשתי לא ניתנה תעודה מסוג א/5, אלא טופס הפניה למת"ק לשנה. מאז, ועד לאחרונה, שוהה גב' מנצור בישראל באמצעות היתרים אשר מוארכים מעת לעת ע"י לשכתכם.
25. ביום 15.12.07, נפטר בפתאומית מר מנסור. פטירתו הותירה את משפחת מנסור מזועזעת – ללא מפרנס וללא כל יציבות. עול התמיכה בילדותיה נפל כולו על גב' מנצור. בנוסף לקושי הברור עקב המוות והחיים לבד – מצויה גב' מנצור כיום בחרדה גדולה לגבי גורלה וגורל ארבע בנותיה. גם הבנות מצויות במתח נפשי רב, בשל הסיכון כי אימן תילקח מהן וכי יאלצו לעזוב את ירושלים, עיר מולדתן.
26. לבסוף נציין, כי ביום 18.5.09 פגה תוקף ההפניה למת"ק האחרונה שקיבלה מרשתי. למרות שהבקשה להארכת תוקף ההיתר הוגשה עוד ביום 20.4.09, הבקשה לא נענתה עד כה וכיום גב' מנצור נמצאת בסכנת גירוש מילדותיה ומביתה.

טענותיה של מרשתי

א. שדרוג למעמד של תושב ארעי

27. מהמתואר לעיל עולה, כי גם בהתעלם משלוש השנים ושמונה החודשים שנדרשו לאישור הבקשה השנייה לאחמ"ש שהוגשה על ידי גב' מנצור, וגם בהתעלם מתשע השנים שעברו מאז הגשת הבקשה הראשונה לאחמ"ש (שלא זכתה לכל מענה), עוד ביום 22.2.02 הייתה אמורה גב' מנצור לקבל מעמד של תושבת ארעית, לו משרדכם היה פועל במסגרת לוחות הזמנים שהציב לעצמו.

28. לאחרונה חלו התפתחויות משפטיות בנושא זכאותם של מי שמעמדם אמור היה להיות משודרג ערב החלטת הממשלה למעמד א/5, ועקב עיכוב הטיפול בבקשה לא התבצע השדרוג.

29. בפסק הדין בעע"מ 8849/03 דופש נ' מנהל מינהל האוכלוסין (לא פורסם, ניתן ביום 2.6.08) – פסק דין בשני ערעורים שהוגשו לבית המשפט העליון בעניינם של מי שמעמדם אמור היה להיות משודרג לפני החלטת הממשלה – נקבע כי:

בעקבות הערותינו בדיון קודם הסכים המשיב כי ניתן יהיה לשדרג מעמדו של מבקש גם אם מעמדו לא שודרג לפני המועד הקובע וזאת אם אי השדרוג נבע מטעות או מחמת עיכוב בלתי מוצדק אשר נבע מן המשיב. השאלה האם המערערים נכנסים בגדרו של הקריטריון האמור צריכה להיבדק על ידי בית המשפט לעניינים מינהליים על יסוד העובדות שבכל מקרה ומקרה. (ההדגשה הוספה – ל.ב.).

30. בנוסף, בפסק דין שעסק באותו עניין ממש (עע"מ 5534/07 רג'וב ואח' נ' שר הפנים ואח'), נקבע כי:

בהמלצת בית המשפט ובהסכמה יוחזר התיק לבית המשפט לעניינים מינהליים, על מנת שישוּב וייבדק נוכח המדיניות (שגובשה לאחר פסק הדין קמא), אשר מצאה ביטוייה בגישה לפיה "ניתן יהיה לשדרג מעמדו של מבקש גם אם מעמדו לא שודרג לפני המועד הקובע, וזאת אם אי השדרוג נבע מטעות או מחמת עיכוב בלתי מוצדק אשר נבע מן המשיב" (מתוך מפסק הדין בעע"מ 8849/03 דופש נ' מנהל מינהל האוכלוסין (לא פורסם, ניתן 2.6.08)). . . עוד מסבים אנו תשומת הלב לחלוף הזמן ולהיסטוריה של הטיפול בנושא, שראשיתה ב-1995 (העתירה המינהלית הוגשה ב-2003), וכן לנסיבות לוח הזמנים ב-2002, דבר שמן הסתם יובא בחשבון... (ההדגשה הוספה – ל.ב.).

31. ביום 14.9.2008 ניתן פסק הדין בעת"מ 8436/08 עוויסאת סבאח ואח' נ' משרד הפנים. בדומה למקרה שלנו, גם באותו מקרה זכאי היה העותר לשדרוג מעמדו לפני החלטת הממשלה 1813, וזאת בהתאם למניין 27 החודשים של ההליך המדורג. בית המשפט קבע כי יש לשדרג את מעמדו של העותר.

32. בנוסף, בפסק דין שניתן בנסיבות דומות - עת"מ 8228/08 חרבאווי מגדי ואח' נ' שר הפנים ואח' – אשר גם בו הורה בית המשפט לשדרג את המעמד, התייחס בית המשפט לעובדה כי

בקשת העותרים לאיחוד משפחות אושרה למעלה מ-4 שנים לאחר הגשתה. לאור זאת, נקבע כי:

פרק זמן זה של כארבע שנים וארבעה חודשים לשם אישור הבקשה מהווה עיכוב בלתי סביר לפי כל קנה מידה, ובמיוחד בהקשר המיוחד שלפנינו ובהתחשב בעובדה כי לעותרים חסרים בסך הכל ארבעה חדשים כדי לעמוד בנהלי המשיב הדורשים שהייה של 27 חדשים בישראל בהיתרי מת"ק. כל קיצור של ארבעה חדשים ומעלה בטיפול בבקשת העותרים (מתוך פרק הזמן כולל של ארבע שנים וארבעה חודשים) יכול היה לסייע לעותרים לעמוד בדרישת הנוהל. (ההדגשה הוספה – ל.ב.).

33. בית המשפט הדגיש כי העיכוב של ארבע שנים השליך בצורה ישירה על יכולתה של העותרת לעמוד בתנאי הנוהל ולשדרג את מעמדה.

34. בעקבות התפתחויות אלה, אנו פונים אליכם היום.

35. נציין, כי הננו עומדים על טענותינו העקרוניות, כפי שהובאו בעע"מ 8849/03 ובעע"מ 5543/07 האמורים (גם באותם מקרים ייצג את המערערים המוקד להגנת הפרט). עם זאת, גם מבלי להידרש, בשלב זה, לטענות העקרוניות, סבורים אנו כי יש לשדרג את מעמדה של הגב' מנצור על פי הפרמטרים שנקבעו בפסקי דין אלה.

36. כפי שציינו לעיל, הסיבה שמעמדה של מרשתי לא שודרג, נבעה כל כולה מעיכובים הנוצרים בהתנהלות לשכתכם: כפי שנקבע בעע"מ 5534/07 ובעת"מ 8228/08 האמורים, יש לשים לב לחלוף הזמן מיום הגשת הבקשה ועד היום. גם במקרה שלפנינו הבקשה הוגשה עוד בשנת 1996 ואושרה רק **שלוש שנים ושמונה חדשים** לאחר הגשתה.

37. יש לשים לב גם להתנהלות לשכתכם בתחילת שנת 2002, בה חסמתם לחלוטין את גישת גב' מנצור ללשכתם כך שנמנעה ממנה האפשרות להגיש את בקשתה לשדרוג במועד.

38. בעקבות זאת, הבקשה לשדרוג מעמדה של מרשתי, אשר הוכנה כבר ב-17.1.02, לפני המועד הצפוי לשדרוג, הוגשה רק ב-13.8.02, **שבעה חדשים** לאחר מכן. עקב העיכובים שנמנו לעיל, נמנע מגב' מנצור לשדרג את מעמדה לפני מועד החלטת הממשלה. אילולא התנהלות זו, יכולה הייתה גב' מנצור לקבל מעמד של תושבות ארעית, כבר לפני שנים רבות.

39. לו בקשת שדרוג של מרשתי היתה מוגשת בינואר 2002, לא היתה כל בעיה לאשרה עד ליום החלטת הממשלה. כפי שצוין בעת"מ 8436/08, "פרק הזמן הנדרש למתן החלטה (בעניין שדרוג), לפי נוהלי משרד הפנים עצמו, הינו חודשיים". כן נקבע, בעת"מ 413/03 **אבתסאם סעדה נ' מנהל מינהל האוכלוסין במזרח ירושלים**, כי "העובדה שהמשיב מורה למבקשים להגיש בקשותיהם להארכות ההיתרים ו/או לשדרוג המעמד חודשיים לפני פקיעת ההיתר, מצביעה על כך שאף הוא יוצא מההנחה שהטיפול בבקשה אמור לארוך כחודשיים ימים." בנוסף, נקבע באותו פסק דין, כי גם אם העיכוב באישור הבקשה נבע מתשובתם של גורמים אחרים, אין בכך כדי להצדיק עיכוב כה ממושך.

40. הנה כי כן, לאור האמור לעיל, אנו דורשים כי בקשתה של מרשתי לשדרוג מעמדה תאושר.

ב. נוהל הטיפול בהפסקת הליך להסדרת מעמד לבני זוג של ישראלים

41. נוהל מספר 5.2.0017 של לשכתכם הנקרא "נוהל הטיפול בהפסקת הליך להסדרת מעמד לבני זוג של ישראלים" (תאריך עדכון 11.5.2009) מסדיר את הטיפול בהליך המדורג במקרה דנן, מקרה שבו פקע קשר הנישואין בשל פטירת בן הזוג התושב קבע.

42. הנוהל קובע קריטריונים "אשר בעיקרם נועדו לבחון את זיקתו של בן הזוג הזר לארץ." (ראו בג"ץ 4711/02 הלל ואח' נ' שר הפנים (החלטת ביניים מיום 12.10.08)).

43. לפי הנוהל, אם לבני הזוג ילדים משותפים יועבר התיק לדיון בוועדה הבינמשרדית בהתקיימות התנאים להלן:

(1) בן/בת הזוג היה נשוי בנישואים כנים ונישואיו נרשמו במרשם האוכלוסין וכן קיבל רישיון ישיבה בישראל מסוג א/5 במסגרת ההליך המדורג.

(2) בן/בת הזוג החל בהליך המדורג (קבל רישיון ישיבת ארעי מסוג א/5).¹

(3) לבני הזוג ילדים המצויים במשמורת בן הזוג הזר. במידה והילדים אינם מצויים במשמורת בן הזוג הזר, תיעשה פניה לשירותי הרווחה על מנת לקבל מידע רלוונטי בעניין השמתם ומשמורתם של הילדים.

44. גבי מנצור עונה על כל הוראותיו המהותיות של נוהל זה. עובר למותו הטראגי של מר מנסור, אין חולק כי בני הזוג ניהלו נישואים כנים. מאז נישואיהם, התגוררו בני הזוג בכל השנים יחדיו, ניהלו משק בית משותף, ונולדו להם בנות משותפות.

45. לגבי התנאי הנוסף של הנוהל, יש לראות גם אותו כמתקיים במקרה שלנו. בהתאם לפסיקה המתוארת לעיל, גבי מנצור הייתה אמורה לקבל מעמד של תושב ארעי ביום 22.2.02 לכל המאוחר. **לכן, למטרת הנוהל, ולפי ההיגיון, יש לראות אותה כמי שקיבלה רישיון ישיבה בישראל מסוג א/5.**

46. עוד יצוין, כי הדרישה שהמוזמן ישהה בישראל בהיתר, משך למעלה ממחצית מתקופת ההליך המדורג, איננה קיימת עוד בנוהל. על אף זאת, ברי כי במקרה שלפנינו, בו שוהה מרשתי בישראל בהיתר משך קרוב לעשור, בעוד אורכו של ההליך המדורג כולו הוא חמש שנים ורבע, יש להעניק לעובדה זו משמעות מיוחדת, שכן הדבר מעיד על הזיקה ההדוקה שיש כיום למרשתי לירושלים.

47. לא זו אף זו, לפי רוח הנוהל, אין לראות את הדרישה לרכישת א/5 כדרישה נוקשה, אלא כדרישה כי המוזמן ישהה בישראל בהיתר לפחות במהלך **ששת החדשים הראשונים** של ההליך המדורג. פירוש זה הינו בהתאם לנוהל 5.2.0008, "נוהל הטיפול במתן מעמד לבן זוג זר הנשוי לאזרח ישראלי", אשר קובע כי בן זוג זר הנשוי לאזרח ישראלי יקבל רישיון ב/1 או היתר מת"ק לשישה חדשים, ועם אישור הבקשה יקבל רישיון לישיבת ארעי לתקופה של שנה

¹ הנוסח הקיים של הנוהל השמיט את התנאי הקודם כי המוזמן יעבור יותר ממחצית מתקופת ההליך המדורג.

וזאת למשך ארבע שנים. אכן, לבן זוג הזר הנשוי לאזרח התנאי של רכישת א/5 מתקיים לאחר חדשים ספורים.

48. אין ספק כי גב' מנצור עברה את ששת החדשים הראשונים האלה כבר בשנת 2000.

49. לאור זאת, נבקש כי תיקה של גב' מנצור יועבר לאלתר לדיון בוועדה הבינמשרדית וכי יוענק לה מעמד של תושב ארעי.

ג. הפסיקה האחרונה בעניין הנוהל

50. חשוב לציין כי הנוהל הנ"ל יושם בעקבות עתירות עקרוניות אשר עודן תלויות ועומדות בפני בית המשפט הגבוה לצדק. העתירות עוסקות בשאלת מעמדן של נשים-אלמנות שבעליהן, אזרחים ישראלים, נפטרו בטרם בא לקיצו הליך המדורג.

51. בבג"ץ 4711/02 הלל ואח' נ' שר הפנים הועלו טענות נגד נוקשות הנוהל הנ"ל בנוסחו הקודם. בית המשפט התייחס, במסגרת החלטת ביניים מיום 12.10.08, במיוחד לנוקשות של התנאי שבו הזוג הזר יעבור יותר ממחצית מתקופת ההליך המדורג (תנאי אשר הושמט מהנוסח הקיים).

52. בית המשפט ראה כי מעבר לקריטריונים בנוהל:

יש מקום לאפשר בחינה אינדיבידואלית שתכלול מודדים שונים כגון משך תקופת הנישואין ומשך תקופת החיים המשותפים עובר לנישואין, משך השהייה בישראל, כנות הנישואין ומרכז חיים בישראל לפי זיקות רלבנטיות. יצוין, כי מודדים כגון אלה עשויים להלוו יותר את התכלית המונחת ביסוד הנוהל מאשר מודדים מסוימים הכלולים בנוהל הקיים. (ההדגשה הוספה – ל.ב.).

53. לאור הפסיקה כאמור ולאור הנוהל המתוקן, ניתן לראות בגב' מנצור כזכאית להמשך חייה בישראל במעמד של א/5. גב' מנצור נישאה לבעלה ביום 2.5.90, חיה עימו חיים משותפים למעלה מ-17 שנים בישראל, זה 10 שנים היא מקבלת היתרי שהיה בישראל והיא חיה כאן עד היום, וכאן חיות עימה גם ילדותיה, אשר נולדו כאן וגדלו כאן כל שנותיהן. וכפי שכבר נאמר, עד ליום פטירתו של מר מנסור חלפו למעלה משמונה שנים מאז תחילתו של ההליך המדורג.

54. נוכח שהותה הממושכת בירושלים – זה 19 שנים - קמה זכותה של גב' מנצור לקבל מעמד של א/5 ואין לפגוע בזכותה זו בשל מות בעלה.

55. גב' מנצור בנתה את ביתה בירושלים עם בעלה תושב ישראל. מאז 2007 היא מגדלת את ארבע בנותיה בעיר מולדתן, כאם חד-הורית. במצב דברים זה לא יהיה זה סביר להפרידה מבנותיה, תושבות מדינת ישראל, ולגרשה לשטחים.

56. זאת ועוד: למרשתי אין לאן ללכת. כאן ביתה וכאן משפחתה. הקשר עם משפחתה בגדה רופף. עולמה קרס עם מות בעלה ואין היא מסוגלת לעמוד בפני טרגדיה נוספת של פרידה מבנותיה.

57. אין חולק כי בעולם המסורתי של מרשתי, אישה אלמנה המגדלת את ילדיה בגפה (קל וחומר את בנותיה) עלולה להידחק, כמעט באופן אוטומטי, לשולי החברה.

58. מהאמור לעיל עולה, כי החלטה שלא ליתן למרשתי מעמד בישראל, משמעה - תוספת ממשית על סבלה הקיים ואילווצה להעתיק את חייה למקום אליו אין לה כל קשר ממשי, מקום בו היא איננה זוכה לשום רשת של תמיכה. ברי כי מצב זה משמעו פירוקה של משפחתה.

59. הנה כי כן, לאור האמור לעיל, אנו דורשים כי בקשתה של מרשתי לשדרוג מעמדה תאושר. מכל מקום, עד שבקשה זו תאושר, נבקש כי מרשתי תוסיף ותקבל היתרי שהייה. זאת, על פי התחייבותכם מיום 6.3.2008. כזכור, תוקף היתר השהייה בו החזיקה מרשתי פג כבר ביום 18.5.2009 וטרם חודש.

60. כפי שנדרש, טופס קורות חיים לבקשות לאחמ"ש מצ"ב ומסומן ה.

בכבוד רב,

לוט:
נספחים א-ה

ליאורה בכור, עו"ד